

ע"פ 47316/04/18 - יוסף בעל שם נגד מפקד כוחות צה"ל באיו"ש

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 47316-04-18

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר

יוסף בעל שם

המערער

נגד

מפקד כוחות צה"ל באיו"ש

המשיב

פסק דין

ערעור על החלטתו של בית משפט לעניינים מקומיים באריאל (כב' השופט אריאל ברגנר) מיום

13/3/18 בחע"ק 51339-12-15.

כללי

1. המערער זוכה מחמת הספק מחנית רכב במקום בו החניה נאסרה בהתאם לצו התעבורה. הערעור מופנה כנגד החלטת בית משפט קמא לדחות את בקשת המערער להחזר הוצאות.

2. כנגד המערער הוגש כתב אישום, לפיו ביום 25.9.16 בשעה 9:36 העמיד והחנה את רכבו תוך הפרת חוק העזר לקרני שומרון (העמדת רכב וחנייתו), התש"ע-2009, במקום שהחניה נאסרה בהתאם לצו התעבורה, והקנס שהוטל במסגרת הדו"ח שניתן למערער על סך של 250. המערער אישר כי החנה את רכבו במקום המיוחס לו בכתב האישום, אך טען כי הפיכת המדרכה לתמרור 818 נעשתה ללא כדין וללא סמכות. בית משפט קמא קיבל את הטענה וקבע כי המשיב לא הוכיח כי ועדת התמרור קיימה התייעצות עם קצין משטרה, בהתאם להוראת תקנה 18(ב) לתקנות התעבורה. המערער עתר, לאחר זיכוי, להשבת הוצאותיו ובקשתו נדחתה.

טענות הצדדים

3. המערער עותר לקבלת החזר הוצאות, הכולל הוצאות ישירות בסך של 1,400 ₪ לעד מומחה וסך של 2,000

עמוד 1

ל"שכ"ט לעו"ד, וכן הוצאות עקיפות בגין השתתפות בארבעה דיונים. לטענתו, משזוכה מאשמה יש לפסוק לו החזר הוצאות. לטענתו, התמרור האוסר על החניה שהוצב במקום הינו בלתי חוקי, משום שלא התקיימו הוראות תקנה 18 לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961. לפי התקנות, ועדת תמרור מקומית רשאית לקבוע תמרור זה בנוכחות קצין משטרה או באישורו, דבר שלא התקיים במקרה דנן. כמו כן, לפי הקבוע בתקנה, רק רשות תמרור מרכזית רשאית להציב תמרור זה (תמרור מס' 818) ולא רשות תמרור מקומית. בדיון בערעור, הוסיף המערער כי היתה מצוקת חניה בישוב, ומעת האירוע, הוכשרו 50 מקומות חניה נוספים במקום. עוד טען המערער כי בזמן שניתן לו דו"ח החניה, אבן השפה טרם נצבעה באדום לבן.

4. ב"כ המשיב טען כי במקרה דנן לא מתקיימות שתי העילות האפשריות מכוח הוראת סעיף 80 לחוק העונשין לתשלום הוצאות הגנה ופיצוי לנאשם שזוכה. לטענת המשיב, שפת המדרכה היתה מסומנת באדום לבן, שלא כפי שטען המערער, ולפיכך, לא היה בהגשת כתב האישום משום חוסר סבירות קיצוני, שכן מתן הדו"ח ע"י הפקח נעשה בנסיבות בהן רכבו של המערער אכן חנה במקום בו נאסרה החניה בתמרור מתאים. בנוסף, בעת שניתן הדו"ח, המשיב סבר כי התמרור הוצב כדין, שכן, לעמדתו, די היה בהשתתפותו של השוטר הקהילתי בדיון ועדת התמרור ולא היתה חובת התייעצות עם קצין משטרה.

דיון

5. בית משפט קמא דן בשאלת כשירותו של כתב האישום ובשאלת כשירותו של תמרור 818 (אדום לבן) על שפת מדרכה) במקום. המערער אישר כי החנה את רכבו במקום המיוחס לו ועל כן נדחתה הטענה כנגד כשירות כתב האישום. באשר לתמרור 818, על פי תקנה 18(ב) לתקנות התעבורה, על ועדת התמרור חלה חובת התייעצות עם קצין משטרה בטרם תאשר את הצבתו. בית משפט קמא קבע כי בדיון שקיימה ועדת התמרור, נכח שוטר, אך המשיב לא הוכיח כי שוטר זה היה בדרגת קצין וכי קוימה חובת התייעצות עמו, ולפיכך, קבע כי המשיב לא הצליח להוכיח שהתמרור הוצב כדין וזיכה את המערער. בית משפט קמא דחה את בקשת המערער לפסיקת הוצאות, משום שקבע כי במקרה דנן לא מתקיימים שני התנאים הקבועים בהוראת סעיף 80 לחוק העונשין.

6. הוראת סעיף 80 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, קובעת כדלקמן:

הוצאות
ההגנה מאוצר
המדינה
[יא/43]
[תשל"א,
תשל"ה]
חוק סדר
(תיקון מס'
41)
תשנ"ה-1995

80. (א) . משפט שנפתח שלא דרך קובלנה וראה בית המשפט שלא היה יסוד להאשמה, או שראה נסיבות אחרות

המצדיקות זאת, רשאי הוא לצוות כי אוצר המדינה ישלם לנאשם הוצאות הגנתו ופיצוי על מעצרו או מאסרו בשל האשמה שממנה זוכה, או בשל אישום שבוטל לפי סעיף 94(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 בסכום שייראה לבית המשפט; במשפט שמנהל קובל רשאי בית המשפט להטיל על הקובל תשלום כאמור.

7. בנסיבות המקרה דנן, הוכח כי רכבו של המערער חנה במקום הצבוע אדום-לבן, האוסר על חניה באזור זה, באופן שפקח התנועה היה רשאי באותו מעמד לרשום את הדו"ח, ומכאן שלא נתקיים התנאי בדבר "שלא היה יסוד לאשמה". כמו כן, לא נתקיימו נסיבות אחרות המצדיקות חיוב אוצר המדינה בהוצאות הגנתו של נאשם, כמתחייב מהוראת סעיף 80 לחוק העונשין. אשר על כן, דין הערעור להידחות.

ניתן היום, ו' חשוון תשע"ט, 15 אוקטובר 2018, בהעדר הצדדים ובהסכמתם.

המזכירות תשלח עותק פסק הדין לצדדים.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד